

అక్షయ్ గుప్త ఓ అద్భుత సాంకేతిక నిపుణుడు. అమెజాన్ నుంచి వచ్చిన భాలీ అఫర్స్ ను తిరస్కరించి మరీ తన స్టోర్స్ కలల వైపు అడుగులు వేశాడు. వృద్ధులకు సాయప్పేలా పుట్జిట్ లనే సదుపాయం తెచ్చాడు.

సత్యనాదెళ్ల సైతం అతణ్ణి మెచ్చుకున్నాడు. ఓ రీజు అక్షయ్ బస్సులో ప్రయాణిస్తుండగా...

పక్కసీట్లో కూర్చున్న వృక్ష అకస్మాత్తుగా దాడి చేశాడు. కత్తితో మెడ మీద పాడిచిపారేశాడు. వైద్యం అంచించే సమయం కూడా లేకపోయింది. అక్షయ్ చనిపోయాడు. ఆ హాంతకుడు మాత్రం ఏమీ ఎరగనట్టు చక్కగా లేచి బస్సు దిగిపోయాడు. కాసేపటికే అతణ్ణి పట్టుకున్నారు. అతను కూడా భారతీయుడే. పేరు ఓప్పక్. తన నుంచి ఆ హత్యకు కారణం విన్నవాళ్ల మతపోయినంత పనయ్యింది.

కవర్ స్టోర్

కట్టు తప్పుతున్న మనిషి

వ్యక్తిగత కక్షలో, ఈరాష్ట్ర్ ద్వేషాలో, వివాహాతర సంబంధాలో ఈ హత్యకు కారణం కానే కాదు.

ఓప్పక్కి తన మామ అంటే విపరీతమైన ద్వేషం. అక్షయ్కి ఆ పాలికలు ఉండటంతో...

ఆ ద్వేషాన్ని తన మీద చూపించాడట!!! ఏకంగా ఉనురే తీశాడు. ద్వేషంలో మనుషులు ఎంతలా విచక్షణ

తప్పుతున్నారో చెబుతున్న సంఘటన ఇటి. సమాజంలో ఇలాంటి ధీరణులు

పెరుగుతున్నాయనే భయానికి సూచన ఇటి. పశువు నుంచి వచ్చిన మనిషి,

తన విచక్షణ కోల్పోయినప్పుడు అదే పశువులా ప్రవర్తిస్తాడు. అదేం కొత్త కాదు.

సైతిక విలువలు, పశ్చాత్తాపం, సిగ్గు, చట్టం అంటే భయం, సాటి మనుషుల పట్ల గౌరవం...

ఇవన్నీ కూడా ఓ కట్టులాగా పనిచేస్తాయి. కానీ మనిషి ఆ కట్టు దాటుతున్నాడేమో అన్న

సంశయం మొదలైంది. ఇటి నిజమేనా!

... కె.సహారు